

tilfølg, saa at Vedkommende let derved kunde opnaae at faae baade i Pose og Sak. Jeg skal derfor tillade mig at stemme for Udkastets § 13, saaledes som den foreligger.

Orholm: Naar der er Tale om, at Vedkommende skulde faae baade i Pose og Sak, saa mener jeg vist, at begge Dele maae blive af meget smaa Dimensioner. Jeg kan ikke naegte, at jeg, uagtet den Forklaring, vi have hørt med Hensyn til Udkastets § 13, dens Bestemmelse i første Pasfus om Veiledningen af Taxationsmændene, dog slet ikke har kunnet indsee, at deri ikke ligefrem ligger en Opfordring til Taxationsmændene, der kan lede dem til, at gaae ad en Vej, som kunde føre til Ubillighed. Efterat saa mange Exempler ere blevne fremhævede paa, hvorledes Udvalgets Forslag kunde lede til Misbrug, troer jeg ikke, det er overflødig at nævne et Exempel, som synes mig lettelig at kunne fremstille sig ved Anvendelsen af Udkastets Bestemmelse. Naar der nemlig staaer, at Taxationen skal skee under Hensyn til de Forhold, som have fundet Sted, ere derved paa den anden Side udelukkede de Forhold, som finde Sted eller i den nærmeste Tid ville finde Sted. Naar det saaledes paa de Lodder, hvor Jagten afløses, kan bevises, at intet Bildt er blevet skudt i længere Tid, at altsaa den Jagtberettigede aldeles ingen Indtægt har havt deraf, saa troer jeg, at det ligger ligefrem deri, at Jagten der maatte ansees for ingen Værdi at have, hvilket dog ikke kan være Hensigten med Taxationen. Forsaavidt man altsaa maa see nogen Fare, baade med Hensyn til Lovforslaget som ogsaa med Hensyn til Udvalgets Forslag, saa veed jeg ikke rettere, end at man ved den fremtidige Behandling maatte søge at undgaae enhversomhelst Uttring, der kunde vildele Taxationsmændene i deres Forretning. — Forøvrigt skal jeg ikke tilbageholde den Uttring, at efterat have hørt de mange Argumenter, der ere blevne fremsatte for og imod den forskjellige Fremgangsmaade ved Taxationsforretningens Udøvelse, er jeg kommen til den sørgelige Overbeviisning om Rigtigheden af den Anskuelse, jeg allerede tidligere har havt, at man virkelig, idet man, for at undgaae at taxere Bildtskaden,

paatog sig at taxere Jagtrettens Værdi, paa en Maade er kommen — for at bruge et dånst Ord — fra Dyne i Halmen.

Holberg: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at, hvis der havde staaet: „med Hensyn til de Forhold, som finde Sted til den Tid, da Afløsningen skeer“, skulde jeg have været aldeles enig med den ærede 3die Landstingsmand for 2den Valgfreds (Kirck).

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at henvise til de Forhandlinger, som fandt Sted netop her i Thinget i sin Tid, da Loven om Afløsning af Huusmændenes Pligtarbejde laa for, at da de Udtryk, der oprindeligt vare foreslaaede, bleve modificerede her ved Thingets Beslutning.

Kirck: Jeg vil blot i Anledning af det, den ærede Landstingsmand, der sidder skraas over for mig (Holberg), bemærkede med Hensyn til den bedre Still, som kunde være indført, og de Ord, der kunde have været udeladte, for at tydeliggjøre det Hele, bemærke, at jeg er ganske enig med ham deri, men at jeg troer, at de, saaledes som de staae, ere aldeles rigtige og kunne ikke misforstaaes:

Formanden: Hvis Ingen ønsker at høre sig, kunne vi saaledes gaae over til Afstemningen. Forinden dette skeer, maa jeg imidlertid tillade mig at bemærke, at Udvalget, som den ærede Ordfører ved Begyndelsen af Forhandlingerne over dette Afsnit bemærkede, er gaaet ind paa det Forslag, der er stillet af den ærede 3die Landstingsmand for 6te Valgfreds (Orholm) og at som Følge deraf det Forslag, Udvalgets Majoritet har stillet, er tilbagetaget, og at altsaa, naar Ingen optager det, ingen Afstemning derover vil finde Sted.

Ingen optog det nævnte Forslag, og man gik derpaa over til Afstemningen, hvorved:

1) Forslag af Udvalgets Majoritet, ad § 13:

At Ordene i Slutningen af 1ste Pasfus: „kan antages at medføre under Hensyn til de Forhold, som have fundet Sted indtil den Tid, da Afløsningen skeer“ udgaae, og sættes istedet:

„vil medføre, i hvilken Henseende den Indtægt passende kan lægges til Grund, som